

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 20. septembar 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orie, predsjedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 20. septembra 2012.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA DA SE DOKAZI U SVRHU
POBIJANJA VEZANI ZA SVEDOKA JF-057 PRIHVATE BEZ POSREDSTVA
SVEDOKA**

Tužilaštvo
g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića
g. Wayne Jordash
g. Scott Martin

Branioci Franka Simatovića
g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. PROCEDURALNI KONTEKST I ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

1. U novembru 2010. godine svedok JF-057 (dalje u tekstu: svedok) svedočio je pred ovim Većem. Dana 4. juna 2012. godine branioci Franka Simatovića (dalje u tekstu: Simatovićeve odbrana) podneli su zahtev za prihvatanje dva pisma koja je svedok uputio tužilaštvu i braniocima Jovice Stanišića (dalje u tekstu: Stanišićeva odbrana) u martu 2012. godine.¹ Ta pisma sadrže izjave tog svedoka vezane za njegovo svedočenje pred ovim Većem. Dana 5. jula 2012. godine Veće je odobrilo zahtev odbrane i ta pisma su prihvaćena kao dokazni predmeti D1356 i D1357 (dalje u tekstu: Pisma).²

2. Dana 2. avgusta 2012. godine tužilaštvo je podnelo zahtev u kojem je tražilo prihvatanje dokaza u svrhu pobijanja vezanih za Pisma (dalje u tekstu: Zahtev).³ On se odnosi na materijal koji, prema tvrdnjama tužilaštva, pokazuje da je iskaz svedoka u ovom predmetu u skladu s beleškama koje je vodio tokom događaja o kojima je svedočio (dalje u tekstu: Beleške).⁴ Tužilaštvo dalje traži prihvatanje tri dodatna dokumenta za koje tvrdi da potkrepljuju svedokovo svedočenje u ovom predmetu (dalje u tekstu: Dokumenti).⁵ Tužilaštvo tvrdi da su ovi potkrepljujući dokazi neophodni kako bi se pokazalo da svedok nije "isfabrikovao" svedočenje dato pred ovim Većem u novembru 2011. godine.⁶

3. Dana 16. avgusta 2012. godine Stanišićeva odbrana je podnela odgovor (dalje u tekstu: Stanišićev odgovor) u kojem se protivi Zahtevu i tvrdi da tužilaštvo nije zadovoljilo standard za prihvatanje dokaza u svrhu pobijanja bez posredstva svedoka.⁷

---

¹ Drugi zahtev Simatovićeve odbrane za prihvatanje dokumenata bez posredstva svedoka, s poverljivim Dodatkom, 4. jun 2012. godine.

² V. Prva odluka po Drugom zahtevu Simatovićeve odbrane za prihvatanje dokumenata bez posredstva svedoka od 4. juna 2012, 5. jul 2012. godine.

³ Zahtev tužilaštva da se dokazi u svrhu pobijanja vezani za svedoka JF-057 prihvate bez posredstva svedoka, 2. avgust 2012. godine, podnet kao poverljiv s poverljivim dodacima A, B i C.

⁴ Zahtev, par. 1-6; Zahtev, poverljivi Dodatak A (pregled zatraženih stranica Beležaka), poverljivi Dodatak B i Dodatak C (Beleške, razmatrane u vezi sa svakom traženom stranicom posebno).

⁵ Zahtev, par. 7; Zahtev, poverljivi Dodatak A.

⁶ Zahtev, par. 2, 4.

⁷ Odgovor Stanišićeve odbrane na Zahtev tužilaštva da se dokazi u svrhu pobijanja vezani za svedoka JF-057 prihvate bez posredstva svedoka, 16. avgust 2012. godine.

Stanišićeva odbrana tvrdi da je tužilaštvo 2010. godine realno moglo da pretpostavi da će timovi odbrane tokom izvođenja svojih dokaza pokušati da predoče materijal kako bi opovrgnuli verodostojnost svedoka.⁸ Ona dalje tvrdi da tužilaštvu ne treba odobriti da podnese dokaze u svrhu pobijanja čija je jedina svrha da se potkrepe dokazi koje je izvelo tokom glavnog izvođenja svojih dokaza i s tim u vezi upućuje na praksu Međunarodnog suda.⁹

4. Simatovićeva odbrana je istog dana podnela svoj odgovor, u kojem se takođe protivi Zahtevu i iznosi sličan argument da tužilaštvo nije zadovoljilo standard za prihvatanje dokaza u svrhu pobijanja bez posredstva svedoka (dalje u tekstu: Simatovićev odgovor).¹⁰ Osim argumenata koje je iznela i Stanišićeva odbrana,¹¹ Simatovićeva odbrana tvrdi da materijal koji je podnelo tužilaštvo “ne služi pobijanju nijednog bitnog pitanja proisteklog iz [Pisama]”.¹² Ona takođe tvrdi da je tužilaštvo pogrešno okarakterisalo položaj svedoka tokom događaja o kojima je svedočio.¹³ Naposletku, Simatovićeva odbrana tvrdi da bar jedan od Dokumentata predstavlja rezime jednog presretnutog razgovora Vlade Hrvatske, o kojem odbrana tvrdi da ništa ne zna i da, u svakom slučaju, nije predočen u prihvatljivoj formi.¹⁴

II. MERODAVNO PRAVO

5. Prema pravilu 85(A) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), dokazi u svrhu pobijanja izvode se nakon izvođenja dokaza odbrane, osim ako Pretresno veće ne naloži drugačije zbog interesa pravde. Žalbena veće je bilo mišljenja da dokazi u svrhu pobijanja moraju imati veliku dokazu vrednost i da se moraju odnositi na neko značajno pitanje koje je proisteklo direktno iz dokaza odbrane, a koje se

---

⁸ Stanišićev odgovor, par. 6.

⁹ Stanišićev odgovor, par. 5.

¹⁰ Odgovor Simatovićeve odbrane na Zahtev tužilaštva da se dokazi u svrhu pobijanja vezani za svedoka JF-057 prihvate bez posredstva svedoka, 16. avgust 2012. godine.

¹¹ Simatovićev odgovor, par. 3-6, 12-15, 20.

¹² Simatovićev odgovor, par. 7-10.

¹³ Simatovićev odgovor, par. 11.

¹⁴ Simatovićev odgovor, par. 18.

realno nije moglo predvideti.¹⁵ Tužilaštvo ne može izvoditi dodatne dokaze samo zato što su izvedeni dokazi koji opovrgavaju njegove dokaze.¹⁶

6. Veće podseća i upućuje na merodavno pravo kojim je regulisano prihvatanje dokumenata bez posredstva svedoka, izloženo u prethodnoj odluci.¹⁷

III. DISKUSIJA

7. Tužilaštvo tvrdi da se Beleške i Dokumenti odnose na jedno značajno pitanje, a to je verodostojnost svedoka, i da to pitanje proističe direktno iz dokaza odbrane i da se realno nije moglo predvideti. Veće smatra da je argument tužilaštva da ono realno nije moglo predvideti da će svedok u martu 2012. poslati Pisma, kao ni njihov sadržaj, utemeljen. Zbog toga tužilaštvo nije moglo da predvidi ni da će Simatovićeva odbrana tokom izvođenja svojih dokaza ponuditi Pisma kao dokaze.

8. Odbrana je zatražila da se Pisma prihvate kao dokazi s ciljem da iznese ozbiljne sumnje u verodostojnost svedoka. Veće prihvata da će, ukoliko se utvrdi da svedok nije verodostojan, to predstavljati značajno pitanje u ovom predmetu.¹⁸ Međutim, Veće smatra da se dokazi koje tužilaštvo nudi u svrhu pobijanja ne bave direktno onim što, po mišljenju odbrane, proizlazi iz Pisama. Tužilaštvo želi da dodatno potkrepi iskaz svedoka tako što će izvesti (dokumentarne) dokaze koji odgovaraju svedočenju svedoka. Po svemu sudeći, tužilaštvo ne želi da ospori dokaze koje je izvela odbrana, naime to da je svedok napisao Pisma u formi u kojoj su ona predočena Veću, kao ni tačnost onoga što je svedok rekao o događajima koje opisuje u Pismima. U ovom kontekstu, ne može se smatrati da dokazi u svrhu pobijanja koje nudi tužilaštvo imaju veliku dokaznu vrednost, pošto se bave samo ograničenim delovima svedokovog iskaza i nisu od direktnog uticaja na razloge iz kojih je, prema tvrdnjama odbrane, njegovo svedočenje neverodostojno.

¹⁵ *Tužilac protiv Naletilića i Martinovića*, predmet br. IT-98-34-A, Presuda, 3. maj 2006. godine, par. 258.

¹⁶ *Ibid.*

¹⁷ Prva odluka po Stanišićevom zahtevu od 17. februara 2012. godine za prihvatanje dokaza bez posredstva svedoka, 23. maj 2012. godine, par. 9-10.

¹⁸ V. takođe Odluka po zahtevima za prihvatanje dodatnog svedočenja svedoka Milana Babića, 20. jul 2012. godine, par. 18, gde je Veće bilo mišljenja da verodostojnost svedoka može da predstavlja važno pitanje koje proističe direktno iz dokaza odbrane, koje tužilaštvo realno nije moglo da predvidi pre svedočenja.

Prevod

Ukoliko Pisma eventualno u određenoj meri utiču na verodostojnost svedoka, Veće će to uzeti u obzir pri oceni njegovog iskaza u celini.

Iz gorenavedenih razloga Veće **ODBIJA** Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna verzija na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orié,
predsedavajući

Dana 20. septembra 2012. godine,
U Hagu,
Holandija

[pečat Medunarodnog suda]